



رسوب پول در دستگاه‌ها قابل قبول نیست

رئیس سازمان برنامه و بودجه در پاسخ به ادعای مطرح‌شده درباره رسوب پول در حساب دستگاه‌های اجرایی، گفت: در بودجه اسمال سازوکاری برای جلوگیری از رسوب پول پیش‌بینی کرده‌ایم؛ نخست اینکه پرداخت به حساب ذی نفع نهایی انجام خواهد شد و دوم اینکه پول به حساب دستگاه‌ها واریز نمی‌شود بلکه به صورت اعتبار در اختیار آنها قرار می‌گیرد. به گزارش ایرنا، حمید پورمحمدی با بیان اینکه رسوب پول در دستگاه‌ها به هیچ وجه قابل قبول نیست، عنوان کرد: دولت با هزینه بسیار بالایی اقدام به تأمین بودجه دستگاه‌ها می‌کند، گاهی بیش از ۳۰ درصد سود برای اوراق پرداخت می‌شود تا پولی فراهم و در اختیار دستگاه‌ها قرار گیرد لذا رسوب پول در حساب دستگاه‌های اجرایی پذیرفتنی نیست. او گفت: هدف از این اقدام این است که دستگاه مربوطه بودجه را به‌فورت در اختیار پیمانکار و یا مجموعه خدماتی قرار دهد.



رشد ۲۹ درصدی صادرات کشاورزی

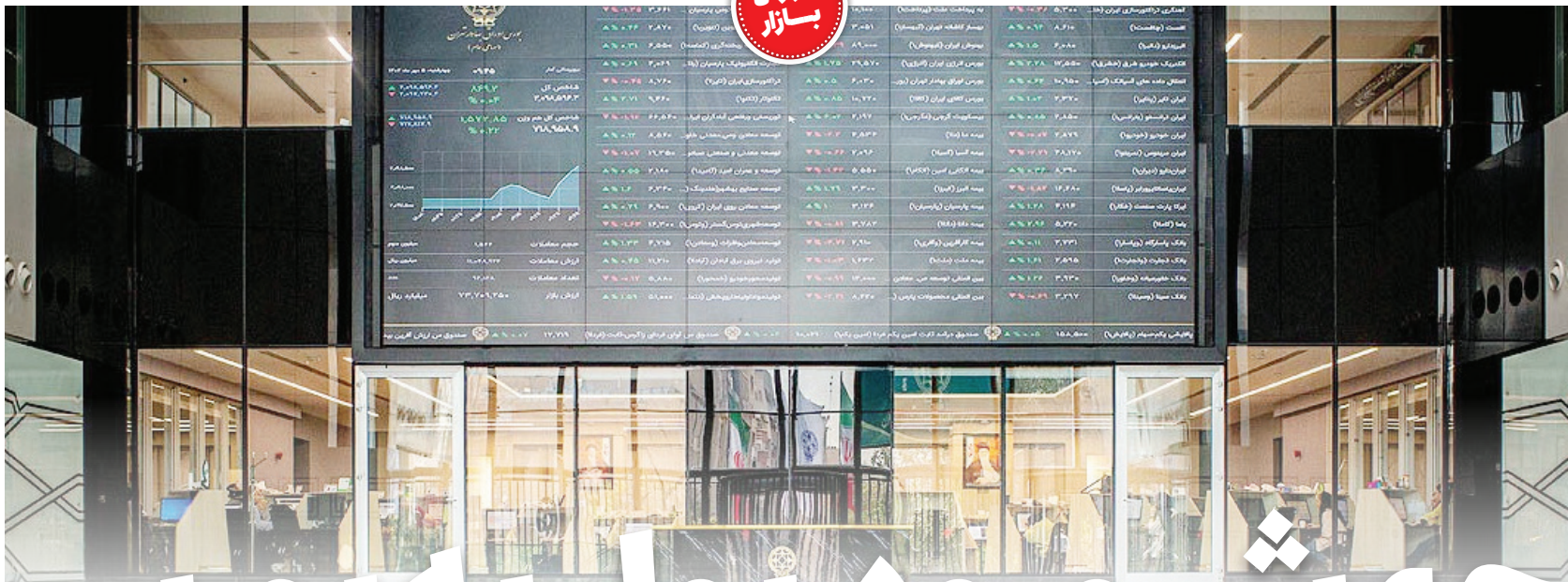
صادرات محصولات کشاورزی در سال ۱۴۰۳ با ۲۹ درصد افزایش به رقم ۵ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار رسید. به گزارش ایرنا، حمید بیات، مدیرکل دفتر آمار و پردازش اطلاعات گمرک ایران اعلام کرد: میزان وزنی صادرات محصولات کشاورزی در این مدت هفت میلیون و ۶۰۰ هزار تن بوده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۱ درصد افزایش نشان می‌دهد. او افزود: عمده‌ترین محصولات کشاورزی صادراتی در این مدت شامل انواع پسته، گوجه‌فرنگی و خرما بوده است. در این مدت ۱/۵ میلیارد دلار انواع پسته، ۲۳۲ میلیون دلار گوجه‌فرنگی و ۲۰۵ میلیون دلار خرما صادر شده است. همچنین در سال ۱۴۰۳ به میزان ۲۱۴ تن و ۳۰۰ کیلوگرم زعفران به ارزش ۱۸۲ میلیون و ۷۰۰ هزار دلار صادر شده است. بیات گفت: زعفران صادراتی در سال ۱۴۰۳ به لحاظ وزن چهار درصد و از حیث ارزش ۱۳ درصد کاهش را نشان می‌دهد. امارات متحده عربی، اسپانیا و چین سه خریدار عمده زعفران صادراتی ایران در سال ۱۴۰۳ بودند.



ورود سرمایه‌های سرگردان به صنعت نفت

شرکت ملی نفت ایران، سرمایه‌گذاران را شرکتی تجاری خود می‌داند و سعی دارد تا با کاهش ریسک سرمایه‌گذاری در صنایع بالادستی نفت، سرمایه‌های سرگردان را به سمت پروژه‌های ملی صنعت نفت سوق دهد. به گزارش ایلنا، حمید پور، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران از حمایت همه‌جانبه این شرکت از سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی خبر داد و گفت: عزم شرکت ملی نفت ایران بر بهره‌مندی از سرمایه‌های بخش خصوصی در طرح‌های بزرگ صنعت نفت است. او با اشاره به اینکه صنعت نفت، لوکوموتیو اقتصادی ایران است، افزود: در صنعت نفت، تولید و توسعه، دو مقوله جدا از هم نیستند و برای دستیابی به رقم تولید مدنظر، لازم است تا نسبت به جذب گسترده سرمایه‌گذاری اقدام شود. از ابتدای شروع به کار دولت چهاردهم و با توجه به ضرورت سرمایه‌گذاری، یک تیم حرفه‌ای را برای تعیین نقاط ضعف و ارائه راهکارهای مربوط به توسعه سرمایه‌گذاری تعیین کردیم و امیدواریم با تلاش سازنده، شاهد تحولات چشمگیری در این حوزه باشیم.

گزارش بازار



عکس: علی محمدی / اندیای اقتصاد

جهش ورود پول به بورس

حقیقی‌ها ۹۵۹ میلیارد تومان به سهام و حق تقدم‌ها ۶۵۳ میلیارد تومان به صندوق‌های سهامی وارد کردند

با توجه به شرایط حال حاضر و افت ارزش دلاری کل بازارها از ۱۱ هزار ۵۰۰ میلیون همت، ثبات در بازار از یعنی نزدیکتر شدن نرخ دولتی و بازار توافقی ارز که نشان می‌دهد در کنار اشباع بودن بازارهای موازی مانند مسکن و خودرو و حتی و ارز و طلا که در حال حاضر برای آنان ابهام وجود دارد، مستعدترین بازار برای جذب نقدینگی حال حاضر که نزدیک به ۱۰ هزار همت است مسلماً بازار سرمایه و فرابورس است. «آقای زرگی عنوان کرد: «ضمن اینکه مزیت وضعیت در بورس این است که نقدشوندگی بالایی دارند و در هر شرایطی در آن خرید و فروش انجام می‌شود. در حال حاضر معاملات خرد بالغ بر ۱۲ همت به‌طور متوسط روزانه در چند روز گذشته بوده است در حالی که در سال گذشته به سختی به ۴ همت در روز رسیده بود.»

او گفت: «من فکر می‌کنم این پتانسیل‌ها به عنوان نشانه‌هایی است که حکم می‌کند بازار به‌طور سینیوسی و نه هر روز مثبت، روند خوب و مثبتی را پیش ببرد، به‌شخصه اعتقاد دارم در بدبینانه‌ترین حالت حدود ۵۰ درصد بازدهی را در سال جاری به ثبت برسانیم چراکه در سه سال گذشته بورس از سایر بازارها جانمده بود با اینکه از سال‌های قبل تا امروز به‌رغم سایه‌های ابهامی که در اقتصاد کشور و بازار سرمایه وجود داشت و دارد اما بورس نسبت به سایر بازارها عایدات مستمر دارد؛ در حالی که فردی که در بازار خودرو، مسکن و ارز سرمایه‌گذاری می‌کند هیچ‌نگاهی به عایدات ندارد در صورتی که سهام اغلب شرکت‌ها در بورس عایدات مستمر دارند اما با کوچکترین نوسان منفی در سود شرکت‌ها می‌بینیم که بازار واکنش منفی نشان می‌دهد. این کارشناس بازار بورس افزود: «بر اساس علم اقتصاد مبنای ارزش ذاتی ارزیابی سهام همین عایدات مستمر است اما در کشوری مانند ایران که ساختاری تورمی دارد، باید فرمول نوسان و ضرب حساسیت به سود به حداقل ممکن در قیمت سهام برسد.»

جاماندگی بورس به دلیل بی‌اعتمادی بود

احمد بیات، کارشناس اقتصادی و بازار سرمایه نیز در گفت‌وگو با «هم‌میهن» عنوان کرد: «مهم‌ترین دلیل بالا آمدن شاخص بورس، خوش‌بینی‌های به‌وجودآمده از مذاکرات ایران و

بازار سهام بین کانال ۲/۷ تا ۲/۸ میلیون واحد در نوسان بود و چهار بار کانال ۲/۸ میلیون را از دست داد. در ۲۱ اسفند نیز به پایین کانال ۲/۷ میلیون سقوط کرد که ۲۵ اسفند دوباره به آن رسید. همچنین براساس داده‌های شرکت مدیریت فناوری بورس، رشد دیروز بازار بیشتر تحت تأثیر معاملات مثبت در نمادهای بزرگ و شاخص‌ساز از جمله «فولاد»، «فملی» و «شپنا» رقم‌خورده است، هرچند کارشناسان اعتقاد دارند عبور شاخص بورس از مرز ۳ میلیون واحد نشانه‌ای از بازگشت اعتماد به بورس است اما نباید عواملی مانند ثبات ارز به دلیل مذاکرات ایران و آمریکا، کاهش انتظارات تورمی به دلیل موفق بودن مذاکرات تاکنون را در این خصوص نادیده گرفت و البته باید به این موضوع نیز توجه داشت که هرگونه اتفاق منفی در مسیر مذاکرات می‌تواند اثر منفی بر همه بازارها به‌خصوص بازار بورس بگذارد. دیروز حقیقی‌ها ۹۵۹ میلیارد تومان به سهام و حق تقدم‌ها ۶۵۳ میلیارد تومان به صندوق‌های سهامی وارد کردند که ۱۲۷ میلیارد تومان از این مبلغ جذب اهرمی‌ها شد. صندوق‌های درآمد ثابت تا زمان تنظیم این گزارش با خروج بیش از ۲ همتی پول خرد مواجه شدند. طلایی‌ها حدود ۷۴ میلیارد تومان خروج پول خرد داشتند.

در بدبینانه‌ترین حالت ۵۰ درصد بازدهی داریم

فردین آقابرگی، کارشناس بورس و بازار سرمایه در گفت‌وگو با «هم‌میهن» در پاسخ به اینکه وضعیت فعلی بورس را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ گفت: «وضعیت فعلی بورس، همانطور که کاملاً مشخص است در پایان سال گذشته شاهد این بودیم که شاخص کل بورس ۳۳ درصد بازدهی داشت و شاخص هم‌وزن ۷/۱ درصد بود اما امسال و یک روز مانده به پایان ماه فروردین و با نزدیک به ۱۶ روز کاری، شاهد ۱۱/۱ درصد بازدهی شاخص کل و ۸/۲ درصد بازدهی شاخص هم‌وزن هستیم.» او افزود: «فرابورس نیز به همین ترتیب، در سال گذشته شاخص کل آن ۴ درصد منفی و شاخص هم‌وزن آن در کل سال یک درصد منفی بوده اما امسال در فروردین ماه ۵ درصد شاخص کل فرابورس و ۵/۳ درصد شاخص هم‌وزن فرابورس بازدهی داشته است.» این کارشناس بورس ادامه داد: «به‌نظر می‌رسد



لذا موفقیت این مذاکرات بیش از حد مهم است و نباید این فرصت از دست برود. توافقی می‌تواند موفق باشد که الف) از جنگ پرهیز کند، ب) مجموعه‌ای جامع از مسائل نه‌فقط هسته‌ای - را هدف نهایی قرار دهد و ج) به ایران مصالحه‌ای واقع‌بینانه در مورد برنامه هسته‌ای‌اش ارائه کند. باتوجه به چهار دهه حضور مستقیم یا غیرمستقیم در تعاملات هسته‌ای ایران و آمریکا، معتقدم سیاست‌های تاریخی آمریکا نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری بحران هسته‌ای امروز داشته‌اند.

در اواخر دهه ۱۹۸۰ و اوایل دهه ۱۹۹۰ که من در وزارت امور خارجه ایران خدمت می‌کردم، موضع ما روشن بود: ایران جاه‌طلبی‌های گسترده هسته‌ای شاه را کنار گذاشته و اگر آمریکا سوخت راکتور تهران را تأمین می‌کرد و کشورهای اروپایی به قراردادهای پیش از انقلاب خود برای تأمین راکتور و سوخت عمل می‌کردند، ایران از غنی‌سازی و تولید آب سنگین صرف‌نظر می‌کرد. این مذاکرات به دلیل مخالفت سرسختانه آمریکا شکست خورد. اگر واشنگتن موافقت می‌کرد، ایران احتمالاً هرگز به دنبال غنی‌سازی نمی‌رفت. مقاومت غرب باعث شد ایران در پی خودکفایی هسته‌ای برآید که در سال ۲۰۰۲ محقق شد. سپس برنامه هسته‌ای ایران به کانون توجه ژانسی بین‌المللی انرژی اتمی تبدیل شد و مذاکرات با آلمان، فرانسه و بریتانیا آغاز شد. به‌عنوان یکی از اعضای تیم مذاکره‌کننده، شاهد شفافیت بی‌سابقه ایران بودم؛ از جمله تعلیق غنی‌سازی و پذیرش اقدامات راستی‌آزمایی جدانگیزی. ما به اروپا پیشنهاد دادیم: در صورت احترام به حقوق هسته‌ای صلح‌آمیز ایران طبق NPT، ایران نیز تضمین‌های جامع علیه ساخت سلاح هسته‌ای ارائه می‌دهد. اما مذاکرات به دلیل عدم پذیرش هرگونه غنی‌سازی توسط آمریکا شکست خورد. در سال ۲۰۰۶، محمود احمدی‌نژاد غنی‌سازی را از سر گرفت، همان سال که آمریکا و اتحادیه اروپا پیرونده ایران را به شورای امنیت سازمان ملل ارجاع دادند. طی سال‌های بعد، شش قطعنامه

ادامه از صفحه اول

۱. **دیپلماسی، نه جنگ:** جنگ‌های نافرجام آمریکا - از عراق تا افغانستان - میلیاردها دلار هزینه داشته و میلیون‌ها نفر را نابود کرده است. جنگ با ایران به مراتب فاجعه‌بارتر خواهد بود. ترامپ باید از سیاست دوگانه «توافق یا جنگ» عبور کرده و به «دیپلماسی» به‌عنوان تنها راه ممکن متعهد شود.

۲. **دست‌ور کار جامع:** در چند دهه گذشته، ایران به تمام توافقات تک‌موضوعی با آمریکا پایبند بوده - از آزادی گروگان‌ها گرفته تا همکاری علیه تروریسم در افغانستان پس از ۱۱ سپتامبر و برجام - در حالی که آمریکا در تحقق وعده‌هایش ناکام بوده است. بنابراین، توافقات تک‌موضوعی ناپایدارند. در عین حال رسیدن به یک «توافق جامع» در زمان کوتاه واقع‌بینانه نیست. لذا آنچه اکنون نیاز است، یک «نقشه راه مرحله‌ای» با اجرای گام به گام با اولویت موضوع هسته‌ای است که زمینه را برای گفت‌وگو در سایر حوزه‌ها فراهم کند.

۳. **یک توافق هسته‌ای واقع‌بینانه:** توافقی هسته‌ای باید مبتنی بر حقوق و مسئولیت‌هایی باشد که در پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) تعریف شده‌اند. ایران باید در ازای پذیرش اقدامات راستی‌آزمایی قوی (از جمله اجرای پروتکل الحاقی و کد اصلاح شده ۳/۱) از منافع صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای برخوردار باشد. همچنین، ایران می‌تواند در نظر بگیرد که سطح غنی‌سازی خود را از ۶۰ درصد به زیر ۵ درصد کاهش دهد و برخی از مفاد زمانی برجام (غروب آفتاب) را تمدید کند؛ از جمله در مورد بازفرآوری اورانیوم. برای تأمین تمایل ترامپ به یک توافق تاریخی که به نام او ثبت شود، ایالات متحده و ایران می‌توانند یک توافق نامه دو جانبه امضا کنند که در آن ایران متعهد شود یک «کشور غیرهسته‌ای» باقی بماند. در مقابل، ایالات متحده باید همه تحریم‌های مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران را لغو کند. تصویب این توافق توسط دکنره آمریکا و مجلس شورای اسلامی می‌تواند پایداری آن را تضمین کند.